

[Holger Eriksen.]

selvom det nok har foretaget en første gennemgang også af de øvrige afsnit, ikke har nået at gøre behandlingen heraf færdig. Jeg kan vel også sige, at der på det område ikke er udsigt til den samme enighed som den, der er opnået om første afsnit.

Som mit partis ordfører finder jeg dog anledning til at sætte en tyk streg under den højtærede finansministers erklæring i betænkningen om at ville søge resten af lovforslaget gennemført i oktober måned; det er altså ingenlunde taget af bordet, og jeg føjer til, at efter min opfattelse begår man en skrigende uretfærdighed imod alle dem, der arbejder, så længe denne del af lovforslaget ikke er gennemført. Iøvrigt anbefaler jeg på udvalgets vegne de stillede ændringsforslag.

Thorkil Kristensen: Det forlig, der i udvalget er opnået efter meget lange forhandlinger, drejer sig om første afsnit af det fremsatte lovforslag, og forliget er nået ved gensidig imødekommenhed. Jeg skal på venstres vegne anbefale at stemme for de af finansministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Jeg skal kun gøre et par bemærkninger om enkelte af disse ændringsforslag.

Ændringsforslag nr. 5, der er stillet til § 3, men som også får betydning for § 4, har vi fra venstres side lagt en vis vægt på. Således som lovforslaget var formuleret, ville det kunne ske, at en mindre ombygning af en stor ejendom førte til en almindelig omvurdering af hele ejendommen efter vurderingstidspunktets prisniveau, og det kunne ske, at ejendommen i en prisstigningsperiode blev opvurderet med et beløb, der var væsentligt større end værdien af den lille ombygning, der havde fundet sted. Det undgås nu ved, at det bliver slået fast, at kun værdien af forbedringen kan lægges til den tidligere vurdering. Det vil altså ikke kunne forekomme, at en lille forbedring af en stor ejendom fører til en stor forhøjelse af den samlede vurdering.

Ændringsforslag nr. 19 til § 26, som den ærede ordfører for udvalget og for socialdemokratiet omtalte, vil jeg også gerne gøre et par bemærkninger om. Der er jo ingen, der kan have noget imod, at skyldrådene får den bistand af kontormæssig

art, som de har brug for. Når vi fra vor side har lagt vægt på, at de selv skulle antage denne bistand, at den ikke skulle ansættes på tjenestemandsbasis af finansministeren, er det naturligt, fordi en medhjælper, som er tilkaldt og ansat af skyldrådet selv, har en anden stilling overfor skyldrådet end en tjenestemand, der er udnævnt af finansministeren. Selvom et skyldråds flertal havde ønsket en sådan tjenestemand, ville det kunne virke uheldigt overfor det mindretal i skyldrådet, som ikke ønskede det. Vi har altså lagt vægt på, at den medhjælp, som skyldrådene måtte ønske, må de selv antage, hvorved denne hjælp også får en passende stilling i forhold til skyldrådet.

Jeg har så endnu kun en bemærkning at gøre vedrørende et enkelt punkt i betænkningen. Vi har naturligvis i udvalget fået forskellige oplysninger vedrørende vurderingen af faste ejendomme. Selvom man har en lov om vurdering af faste ejendomme, beror jo den praktiske vurdering i det enkelte tilfælde ikke blot på lovens ordlyd, men også på ordlyden af det cirkulære, som udsendes i tilknytning til loven, og derudover naturligvis på vurderingsmyndighedernes praktiske arbejde. Man bruger i cirkulæret bl. a. det udtryk, at der fastsættes en eller anden hektarpris for bedste landbrugsjord, og andre kvaliteter af landbrugsjord sættes til lavere priser efter kvalitetsforskellen. Men vi har nu fået nævnt eksempler på, at landbrugsjorder i visse tilfælde er ansat til betydeligt over den standardpris, som cirkulæret nævner for bedste landbrugsjord. Det viser, at der her må være et eller andet, som er forkert. Det er derfor, vi har henstillet til finansministeren, at disse problemer tages op, for det kan jo ikke være rigtigt, når nogle jorder vurderes til væsentligt mere end det, der i cirkulæret er fastsat for bedste landbrugsjord.

Nu kan det godt være, at der i en del af disse tilfælde til gengæld er foretaget forholdsvist betydelige fradrag for grundforbedring, men så har man jo også afholdt dertil svarende udgifter til disse grundforbedringer, og det må der naturligvis også tages hensyn til ved vurderingen. For det første må man være klar over, at det i sig selv er en meningsløshed, at der er noget, der er bedre end den bedste landbrugsjord, og derfor er cirkulærets udtryk i